

Een topdag voor Teuntje

Door Dick Visser, Vriend van Het Nationale Ballet

Teuntje is helemaal gek van ballet sinds haar moeder haar vorig jaar voor het eerst meenam naar Giselle. Het is vandaag zondag 11 april 2010, een bijzondere dag, want Teuntje gaat met haar moeder naar het Open Huis van het Nationale Ballet. Ze is pas 10 geworden en morgen moet ze voor het eerst een spreekbeurt houden op school. Haar onderwerp is natuurlijk ballet. Ze is van plan heel veel indruk te maken op haar vriendinnen.

"Schiet nou op mam, het begint al om 10 uur"

"Kind je hebt je brood niet eens op"

"Daar heb ik geen tijd meer voor, ik moet me ook nog opmaken"

Intussen smeert ze een dikke laag pancake op haar neus om met fikse vegen haar sproeten weg te werken. Onderweg in de tram bekijkt ze het resultaat in haar spiegel. "We zijn veel te vroeg", zegt haar moeder, als er later in de hal voor Het Muziektheater Amsterdam nog geen kip aanwezig is. Na een half uur wachten mogen ze naar binnen.

"Ik wil naar het interview", zegt Teuntje beslist als ze het programma inkijken.

"We moeten opschieten, want het begint zo." Teuntje vliegt de trap op en ploft op de eerste rij neer. Haar moeder volgt haar zwijgend en naar lucht happend, ze weet dat protesteren tegen Teuntje nu geen zin heeft.

Lin, de mevrouw, die het gesprek zal leiden zit al klaar. Even later komen de dansers, die zich voorstellen als Hannah, Wendeline en Koen. Wat zou ze graag net zo mooi zijn als de meisjes tegenover haar, die geen van beiden van die stomme sproeten hebben zoals zij. Ze neemt zich voor om goed te luisteren, want ze weet het nu zeker, ze wil ook ballerina worden. De dansers zijn zo aardig en zullen haar vast met alles helpen. Koen zegt het toch zelf, dat hij zo blij is met de aanwijzingen van de solisten. Teuntje snapt alleen niet, dat Koen niet per se de prins hoeft te zijn. Want zij wil juist wel de prinses zijn, die aan het einde van het ballet hoog op de schouders van de prins door de hele zaal wordt toegejuicht. Er zal helaas geen tijd meer zijn om naar school te gaan, zo vreselijk is dit ook weer niet, dan hoeft ik ook die enge spreekbeurten niet meer doen, denkt ze opgelucht.

De stemmen van de dansers dringen nu weer tot haar door. Ze zijn alledrie al heel jong begonnen. Hun dansopleidingen verschillen wel, maar allen hebben ze op de basisschool na schooltijd jarenlang al vele uren balletlessen gevolgd. Op de middelbare school werden dat nog meer uren. Tijd voor andere dingen hadden ze nooit. Ook nu moeten ze de hele dag repeteren en daarna nog optreden. Deze verhalen vallen Teuntje een beetje tegen. Ze weet, dat ze vaak erg lui is en zoals haar moeder het noemt, ze dan niet vooruit te branden is.

Teuntje wat ben je ineens stil, merkt haar moeder op wanneer ze op weg zijn naar de tutu's. Direct is Teuntje weer één en al aandacht als ze de prachtige roze tutu mag aanraken. Als ik beroemd word wil ik deze aan, zegt ze tegen de vriendelijke meneer, die Oliver heet en hoofd van de kostuumafdeling is. Teuntje wil er alles van weten en vraagt honderduit. In deze tutu is wel 60 meter tule verwerkt, die stijf gemaakt wordt met hars, waardoor de tutu zo mooi wijduit blijft staan. In de wasmachine mogen ze

niet, dan blijft er niets van over. Ze gaan maar 40 voorstellingen mee, dan zijn de tutu's al versleten.

Teuntje wil nog veel meer zien. Bij Tycho, de danser waarvan een cactus wordt gemaakt, is ze niet weg te slaan. Tycho hoeft zelf niets te doen. Hij wordt door Gerda, een aardig meisje, die vertelt dat ze grimeur is, heel mooi geschminkt en hij krijgt een hele hoge pruik op. Wanneer hij zijn cactus pak aan heeft en helemaal klaar is, roept Teuntje enthousiast, "ik zou toch zweren dat je een echte cactus bent". Voorzichtig voelt Teuntje aan de lange stekels. Ze steken gelukkig niet echt omdat ze van rubber zijn gemaakt. "Hoe kan je nou nog dansen?", vraagt Teuntje. "Dat is ook heel moeilijk en benauwd" zegt Tycho.

Er is nog veel meer te zien, maar nu gaat het programma in de grote zaal beginnen. Op het toneel staan veel dansers klaar, die onder leiding van Rachel, hun docent, laten zien welke oefeningen ze elke dag moeten oefenen om ooit een beroemde danser te worden. Het laatste onderdeel bestaat uit twee prachtige dansen, wat Teuntje het allermooiste vindt van het Open Huis en daarna is het afgelopen.

Thuis in haar kamertje schrijft Teuntje voor haar spreekbeurt van morgen op school vast wat aantekeningen in haar schrift. "Gisteren heb ik een balletles gehad van onze juf Rachel, die mij de beste van allemaal vindt. Na de les vroeg Rachel of ik alsjeblieft in wil vallen voor Hannah, die zich tijdens de repetitie voor de cactusdans heeft geprikt aan een stekel. Maar ik heb de cactusdans nog nooit gedaan, zei ik. Je kunt het best, zei Rachel. Tycho roept wel wanneer je op je tenen moet dansen, want die zit in de cactus. 'Do it please', smeekt Jozef, anders heb ik geen partner. Snel heb ik de roze tutu van Hannah aangedaan en heb ik samen met Jozef om de cactus gedanst. Hij tilde me aan het einde op zijn schouders. Daar heb ik wel een half uur op gezeten, omdat de mensen niet konden stoppen met klappen".